

SPT TELECOM a.s. informuje

V měsíci únoru '96 bude Oblastním závodem Telekomunikací Pardubice zpracován projekt telefonní kabelové sítě ve zbývajících částech Vysokého n. Jiz. ohraničené ulicemi od cukrárny ke Staré Vsi přes ulici Staroveskou, ulici ke Sklenařicím, Strojmetalem, zotavovnou Větrov, ulici ke Třiči. Dále bude položen kabel do Sklenařic a v celém obvodu obce Sklenařice. Telekomunikační obvod Semily má zájem na vybudování telefonní sítě do nejvzdálenějších míst (např. v Šachtách a Dolánky).

Pro určení rozsahu a kapacity budované kabelizace je však rozhodující i počet podaných telefonních přihlášek v dané lokalitě. Při této příležitosti informujeme občany o tom, že podání telefonní přihlášky je bezplatné, předepsaný tiskopis je k dispozici u přepážek České pošty nebo u p. Vaverky ve Vysokém. Vyplněnou přihlášku je nutno odeslat na SPT TELECOM, Kostelní ul. 78, 514 01 Jilemnice. Toto podání je pro žadatele nezávazné. Před zřízením telefonní stanice může opět bezplatně přihlášku zrušit.

Doporučujeme občanům Vysokého a Sklenařic, aby svým zájmem o zřízení telefonní stanice podpořili snahu SPT TELECOM Semily o vybudování co nejrozsáhlejší telefonní sítě v této oblasti. Telefonní stanice zde budou zřizovány podle pořadí došlých přihlášek nejpozději v roce 1997.

Za SPT TELECOM a.s. Vaverka

Zpráva redakce

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a případné zkrácení dodaných příspěvků.

Upozorňujeme čtenáře Větrníku, že časopis od 1. I. 1996 bude stát ročně 48,- Kč (měsíčně 4,- Kč) + 72,- Kč poštovné (měsíčně 6,- Kč).

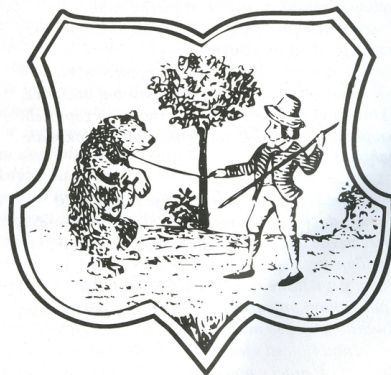
Složenky na předplacení pro rok 1996 budou vloženy do časopisu v únoru.

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou - VĚTRNÍK č. 1/1996, vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková, náklad 400 ks, cena 4,- Kč. Příspěvky zasílejte do každého posledního dne v měsíci na MěÚ Vysoké nad Jizerou PSČ 512 11.

Vytiskla tiskárna Glos s.r.o. Semily, tel./fax: (0431) 2644, v roce 1996

VĚTRNÍK

**ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

LEDEN 1996

P. Bosmans

Radost z práce

Štěstí člověka souvisí s radostí, kterou nachází v plnění svých každodenních povinností. Je-li tomu tak, potom je to dnes se štěstím velice špatné.

Tolik lidí chodí do práce bez radosti, jen proto, že musí. Pracují, že musí žít.

Není málo ani těch, kteří pracují s výhledem na to, že si užijí víkendy, že se posadí k televizi, že pojedou na dovolenou, kterou si mohou předem vybrat a zajistit, že mají k dispozici auto, s kterým lze uprchnout ze šedivého všedního dne a také před sebou samým.

Celý život je plně automaticky organizován.

Nic není ponecháno náhodě, nic osobní iniciativě. Skoro to vypadá tak, že lidské ruce jsou zapotřebí jen proto, že stroje je zatím nadokážou dokonale nahradit.

Nesmíme svět zatracovat, spíše se snažit vnést do něj „ducha“. Musíme vidět dále než na šroubky, které pevně utahujeme, dále než na formuláře, které vyplňujeme.

Práce nás úžasně spojuje s tisíci jiných lidí.

Spolu s nimi pracujeme pro život člověka důstojný.

Radost z práce se musí stát

společnou radostí všech.

Začni svou práci v pondělí

se stejnou náladou jako v pátek večer!

Vážení čtenáři Větrníku, vážení občané města,

dovolte mi, abych vám jménem všech zaměstnanců městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou popřál do nastávajícího roku 1996 hodně štěstí, úspěchů a hlavně pevné zdraví.

Za všechny zaměstnance MěÚ ve Vysokém nad Jizerou

Ing. Pavel Štěpánek - tajemník

Slovo redakce

Dovolte nám, milí čtenáři, abychom vás oslovili v prvním letošním čísle slovy p. Marka Ebena, která jsme vybrali z jeho novoročního přepisku.

„Stojíme tedy na prahu nového roku, který je ještě celý zahalen tmou této noci a ačkoliv se snažíme různými ohňostroji a petardami posvítit si aspoň trochu dopředu, je to marné. Je noc, doba, kdy se lidé dokážou navzájem hrát a svítit si na cestu, ale také se pod rouškou noci okrádají a vraždí. A i ten nový rok má zatím tvář zahalenou do tmy a my netušíme, bude-li to tvář lapky či samaritána. Možná, že žádnou tvář nemá, že jsou to naše tváře lapků a samaritánů, které hledí do této noci a zítra začnou modelovat nový rok podle svého. Já věřím, že to bude dobrý rok a tak bych chtěl popřát vám všem, kteří tlačíte ten náš českomoravsko-slezský valník dopředu, abyste měli dost sil a nedali se otrávit. A ty, kteří se na tom valníku jen vezou, bych poprosil, aby aspoň nenadávali,

že to drncá. Je pravda, že jsme na té naší národní pouti museli projet kdejakou škarpou a kaluži dějin, ale důležité je, že jsme projeli.“

Snažme se také víc ten valník tlačit, než na něm sedět.

Přejeme vám, aby rok 1996 byl pro vás radostný.

Redakce

ZPRÁVY z městského úřadu

Oznámení

MS Šachty Sklenařice pořádá
16. února tradiční **KANČÍ HODY**
v hasičské zbrojnici ve Vysokém n. J.
Začátek v 7 hodin večer.

Vyhlašky

Obecně závazné vyhlášky města Vysokého nad Jizerou stále platí.

Občanům bychom chtěli připomenout, že se jedná o následující poplatky a omezující nařízení:

poplatek za rekreační pobyt
poplatek z ubytovací kapacity
poplatek za užívání veřejných
prostranství
poplatek ze vstupného
poplatek za psů.

V poslední době pobíhá volně po ulicích čím dál více psů. Pes má být pod kontrolou majitele, na veřejných místech připoután na vodítko. Znečištění při venčení psa je majitel psa povinen odstranit.

Poplatky ze psů se platí do konce ledna bez vyměření. Složenky jsou k vyzvednutí na MěÚ, doporučujeme platbu v hotovosti na MěÚ.

Doprava

Začátek letošního roku je poněkud problematický. Dosud není vyřešena do důsledku otázka předání vodovodní a kanalizační sítě.

Největší problém způsobuje autobusová doprava. V předchozích číslech Větrníku jsme slibovali, že uveřejníme nový platný, i když hodně omezený jízdní řád. Na nesplnění tohoto slibu nenese vinu ani redakce, ani MěÚ. Starosta města p. J. Matura a místostarosta p. K. Bárta věnovali bezpočet hodin nejrušnějším jednáním a zasedáním v rámci okresu i pracovníky v okresech sousedních, napsali několik žádostí i na kompetentní představitele dopravy. Je to ale otázka celostátní, jde o problém vlády. Otázka dopravy je přece klíčovou otázkou spojení našeho podhorského kraje s vnitrozemím.

Plán rozvozu plynu PB v roce 1996

Rozvoz provádíme podle data. Místa jsou informativní a zastávky budou i nadále všude jako doposud.

měsíc	den	místo	hodina
leden	17.1	Benešov	10.45
únor	21.2.	Loukov	11.00
březen	20.3.	Peřimov	11.30

duben	17.4.	Mříčná	11.45
květen	22.5.	Roztoky	12.00
červen	19.6.	Martinice	12.15
červenec	17.7.		
srpen	14.8.	Vysoké n. J.	14.30
září	11.9.	Sklenařice	14.45
říjen	16.10.	Jablonec nad Jiz.	15.00
listopad	20.11.	Ponklá	15.20
prosinec	18.12.	Vichová	15.40

Čas příjezdu je informativní a může dojít k menším posunům, za které se předem omlouváme.

33 kg bomby PB vozíme jen na objednání.

Václav Kratochvíl,
514 01 Jilemnice 80
Fi. prodej PB Jilemnice
telefon 2650, nebo byt 3230

Pokud budete plyn PB potřebovat mimo provoz, dostanete jej ve skladu v Jilemnici za lázními
 PO, ÚT, ČT, PÁ 16.00 - 16.30 hod.
 v Harrachově
 ve čtvrtek 15.00 - 16.00 hod.
 v Rokytnici nad Jiz.
 v pátek 16.00 - 16.30 hod.

Poskytneme Vám nové lahve 10 kg a 2 kg.

UPOZORNĚNÍ

všem občanům města, že úřední dny na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou jsou od 1. ledna 1996 vždy v pondělí a ve středu.

Informace TJ Vysoké nad Jizerou

Koncem minulého měsíce byl zahájen provoz lyžařského vleku „Šachty“ ve Vysokém nad Jizerou.

Příznivé sněhové podmínky a kvalitní úprava sjezdovek, kterou bezpečně zabezpečuje obsluha lyžařského vleku, umožnili sportovní vyžití pro řadu návštěvníků města v období vánočních a novoročních svátků.

Ceny jízdného na sezonu 1996 jsou následující:

<u>Děti do 8 let</u>	
jednotlivá jízda	4,- Kč
10 jízd (permanentka - platnost 2 dny)	30,- Kč

<u>Děti nad 8 let a dospělí</u>	
jednotlivá jízda	8,- Kč
10 jízd (permanentka - platnost 2 dny)	70,- Kč

Návštěvníci areálu v Šachtách mohou využít též upravené běžecké tratě a to z d a r m a .

TJ Vysoké nad Jizerou děkuje všem majitelům pozemků, které využívá TJ k provozu celého lyžařského areálu, za umožnění provozu sportovních zařízení. Zvláště děkuje těm majitelům, kteří umožnili provoz bez finanční kompenzace za pronájem.

Jeich kladný vztah k tomuto ožehavému problému je hoden veřejné úcty.

Za TJ: Ing. Pavel Štěpánek,
 tajemník TJ

Okénko městské policie

Vánoční svátky tento rok proběhly nezvykle klidně a i příchod nového roku byl oslavován oproti loňskému Silvestru velmi slušně. V některých případech si i turisté z Německa po sobě uklízeli papírové obaly od rachejtlí a petard.

Byl by ovšem omyl se domnívat, že vše proběhlo v naprostém klidu a nic závažnějšího se nestalo. Na začátku roku bylo odcizeno německým turistům auto PEUGEOT 205 bílé barvy v noci z 3. na 4. ledna z parkoviště na náměstí. Ani rekreatantům z Čech se ovšem zloději nevyhýbali a ve Staré Vsi ukradli ze zaparkované ŠKODY 120 autorádio a na ŠKODĚ FAVORIT způsobili drobnou škodu tím, že rozbili okénko a vyloмили zámek na dveřích.

Tyto případy jsou opravdu čerstvé, a proto nic bližšího k nim nelze uvádět, vše je v řízení policie ČR. Proto nezbyvá, než aby byli návštěvníci města opatrnější a nenechávali cennější věci v zaparkovaných automobilech. Ovšem nejenom v automobilech, ale ani na vleku před bufetem, ani před restaurací, neboť tím nahrávají různým zlodějům.

K. Peterka

Poděkování

představenstvu města v čele se starostou J. Maturou za velmi pěkné odpovědi pro důchodce a invalidy v požární zbrojnici před Vánocemi. Byli jsme pohostěni a obslouženi samotným starostou.

Díky i za pěkný program, který pro nás připravili členové divadelního spolku Krakonoš. I hudební doprovod se nám líbil, hudba nám připomínala léta dávno minulé.

Za tuto pozornost i za vánoční dárky srdečně děkujeme.

Antonín Štekr

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Škola vysocká

(seriál)

5. závěrečný díl

Na začátku května 1954 byla zahájena několik let trvající generální oprava školní budovy. Při její druhé etapě (1957) velmi účinně pomáhali rodiče. Přestavbou vznikly nové místnosti, sál, knihovna s čítárnou, jídelna. Kolaudace byla 27. 2. 1959.

Přestavba stála 1 250 000 Kčs.

V 60. letech došlo z iniciativy učitelů k několika pozoruhodnostem. Ve šk. roce 1960/61 byl v Pikovicích na Sázavě vybudován letní stanový tábor

(nesl název Medvídek). Iniciátorem byl K. Ďoubalík. Jeho prostřednictvím řešili vysočtí učitelé jednu velkou bolest tehdejšího Vysocka: nedostatek příležitosti pro výuku plavání. Za poznamenání stojí, že na tábor jako instruktoři jezdili vysočtí učitelé a dr. Kavan bez nároků na jakoukoliv další odměnu v době své dovolené. Mnoho nás tehdejších malých i větších Vysockáků vděčí učitelům a Sázavě, že se naučili plavat, a s nostalgií vzpomínají na první lásky a noční výpravy „za poznáním“ v době, kdy stany doctorský a učitelské hlasitě dávaly najevo, že „vzduch je čistý“.

Ve stejné době vznikla další pozoruhodnost - družba se školou v Hnúšti (okres Rimavská Sobota). Pro mnoho vysockých dětí to znamenalo první příležitost vycestovat na Slovensko, poznat nádhernou slovenskou přírodu a ochutnat nenapodobitelnou živanskou. Při vzájemných návštěvách vznikla četná dlouholetá přátelství. Na počátku 60. let začala škola vysílat ve spolupráci s knihovnou světelné noviny. Připomeňme, že od počátku 60. let dostávaly děti zdarma učebnice a pomůcky. Vysocká škola v té době vybudovala za pomoci patronátního závodu Seba několik odborných pracoven a vybavila je přístroji. Šťastně započatý vývoj školy 60. let byl pokážen požárem sokolovny (8. 12. 1962).

Škola ztratila tělocvičnu. Nouzový stav trval dlouho, škola se mj. nemohla zúčastnit spartakiády. Účastnila se však úspěšně turistických orientačních závodů a pravidelně mnoha kul-

turních akcí. Ve šk. roce 1965/66 se začalo vyučovat v diferencovaných třídách. Všem experimentům byl učiněn konec v srpnu 1968.

Normalizační 70. léta prožívala vysocká škola s novým ředitelem.

Stal se jím F. Tetauer, dlouholetý vysocký učitel. Případal mu mj. úkol dokončit rozsáhlou opravu školy, která byla zahájena v r. 1969 poté, co byl zjištěn katastrofální stav stropů ve třídách.

Přestože zjištěný stav byl havarijní a stropy musely být okamžitě podepřeny sloupy, počítalo se původně s opravou rychlou, mělo jít o tzv. „zimní akce“. Všechny třídy byly vystěhovány a rozmístěny různě po městě a ve Sklenarčicích. Pro výuku nastaly těžké podmínky, které byly ještě zhoršeny krutou zimou se spoustou sněhu trvající až do dubna. Vyučování v náhradních prostorách trvalo až do února 1971.

Za této situace proběhly v říjnu 1970 politické prověrky učitelů - známý to jev ve školství 70. let. Ředitel školy a předseda prověřkové komise v jedné osobě konstatuje, že všichni členové učitelského sboru byli prověřeni.

V 70. letech odcházeli postupně do důchodu učitelé, kteří uváděli do života válečnou a poválečnou generaci: P. Hnyk, J. Knob, K. Ďoubalík, M. Ďoubalíková aj. Na jejich místo přicházeli čerství absolventi pedagogických fakult.

Mezi politickými aktivitami, brigádami, školeními, povinnými výzdoba-

mi, zprávami o politickém dění těžko hledáš to, co školu dělá školou.

Sympaticky se však rozvíjí zájmová činnost dětí. Na vrchol se bezesporu dostává činnost literárně dramatická. Dlouholetá tradice dramatické činnosti, zejména černých hodinek, je i odborně uznána a potvrzena ve šk. roce 1971/72 zřízením LŠU pod odborným vedením L. Hnykové. LŠU uskutečnila ročně 6 - 7 akcí. V roce 1977 však odešla L. Hnyková do důchodu ...

V červnu 1978 umírá H. Jandová, od roku 1974 zástupkyně ředitele.

Ještě hůře hledáš po roce 1977. V kronice za šk. rok 1980/81 čteme: „Vrcholnou událostí šk. roku byly volby do zastupitelských orgánů.“

Za pozornost stojí snad jen záznam z roku 1980/81, a sice že byla dokončena výstavba nové budovy školních dílen, družiny a klubovny a z roku 1987/88, že se uskutečnila nutná oprava střechy. Sympatické jsou i záznamy o vybavení počítačových učeben a o dobrém umístění školy v soutěžích.

Od rok 1989 píše škola novou historii. Psaní o ní ponechme už na jindy.

Přejme vysocké škole dobré materiální a finanční podmínky, přízeň rodičů, veřejnosti, vzdělávací záky a opravdové učitelské osobnosti, zapálené nejen pro školní, ale i pro veřejnou kulturní a osvětovou práci. Bez ní totiž každé venkovské městečko chřadne.

Přání škole je tedy zároveň přáním Vysockému.

Doc. Ph.Dr R. Váňová, CSc.

ZŠ

Ze školy

Mimořádné prázdniny k vůli chřipkové epidemii se našim žákům velmi líbily, snad zabránily chřipce, ale narušily i předvánoční program, který jsme pro děti připravili. O Vánocích měla vyprávět paní spisovatelka Kubátová, chtěli jsme jim promítnout film Krakonoš a lyžníci, ten si ostatně samy děti vybraly v dřívější anketě. V každé třídě měly proběhnout vánoční besídky s krátkým programem a dárečky pro kamarády.

Zaměstnanci školy vykonávali práci, kterou jim vedení připravilo. Učitelé zajišťovali dozor v družině, uklízeli kabinety, vyráběli speciální pomůcky pro výuku, psali si přípravy a studovali předměty své aprobace. Školník musel topit, také byl proveden předvánoční úklid. Školní jídelna byla též v provozu. Někteří si vybírali dovolenou.

Již je tu nový rok, který musíme začít intenzivní výukou, abychom dohnali zameškané hodiny.

Přejeme nejen všem dětem, ale i jejich rodičům, učitelům a zaměstnancům školy pevné zdraví a radost ze života.

L. Halířová

ISŠ

FIKTIVNÍ DOPIS MUDr. ZDEŇKU REINIŠOVI, DrSc.

V Poniklé 6. listopadu 1995

Vážený pane profesore,

jsem studentkou Integrované střední školy ve Vysokém nad Jizerou. Dostali jsme za úkol napsat dopis významné osobnosti, již nežijící a já jsem si vybrala právě Vás, protože pocházíte z Poniklé nad Jizerou, kde také žiju. Narodil jste se 20. 1. 1914 v Poniklé a zemřel jste 23. 6. 1984 v Praze. Od této doby však uteklo mnoho vody a mnohé se zde změnilo, a proto si myslím, že by Vás mohlo zajímat, jak v dnešní době žijeme a čím byste se nyní mohl zabývat. Jako lékař-kardiolog jste se zajímal o choroby srdce a cév. Tyto civilizační choroby se v dnešní době vyskytují stále častěji, proto výsledky, kterých jste dosáhl, jsou velkým přínosem nejen pro náš národ, ale i pro světové lékařství. Svědčí o tom Vaše funkce jak v českých kardiologických kruzích, tak i v mezinárodní unii. Vaše články a práce o cévních chorobách v učebnicích a monografiích dodnes používají vědci i studenti na vysokých školách. Vaše výzkumy byly základem v preventivní kardiologii u nás. Za to všechno bychom Vám dnes i v budoucnu měli děkovat.

Zaměření Vaší činnosti je aktuální i v naší současnosti. Naše zdraví je ohrožováno stále větším množstvím škodlivých faktorů i námi samotnými. Ozduší a voda nabývají stále horší podoby, proto i potraviny, které konzumujeme, začínají ztrácet na svých hodnotách. Ať už jsou pěstovány a upravovány podomácku, jak se říká „z venkovských darů“, nebo ve velkém prodávány v obchodech. Vím, že Vás tímto jistě moc nepotěším, ale za pár let si tyto produkty budou naprosto rovny. Vždyť i lidem na vesnici začíná chybět pohyb na čistém a čerstvém vzduchu, právě toto jsou příčiny našich přibývajících zdravotních potíží.

Zkoumal jste výskyt srdečních chorob ve třech oblastech Čech.

Znal jste důvěrně způsob života a výživy v nížině na Mladoboleslavsku, v podhůří na Turnovsku a v horské oblasti Krkonoš. Při těchto průzkumech jste zjistil, že nejmenší výskyt těchto nemocí je v kraji okolo Poniklé, který jste dobře znal i z mládí. Lidé zde žili zdravě a byli fyzicky aktivní. Tato skutečnost dnes již neplatí, protože i horským oblastem se díky turistickému ruchu nevyhnuje „pokrok“. Mnoho místních obyvatel si již nedokáže představit život bez dopravních prostředků.

Dobré zásobování zajišťuje přísun stejných potravin, jaké měli dříve jen v bohatších zemědělských rodinách, a s tím přicházejí i špatné stravovací návyky. Lidé začínají rušit zahrady a sady, protože v obchodech začíná být

stále více „nových kvalitních výrobků z čisté přírody.“ Ale kdyby jen trochu pootevřeli oči, spatřili by přírodu volající o jejich pomoc. Co ale nemohu pochopit, je skutečnost, že paní nařikající na nedostatek financí najednou přijde k pultu a nakoupí spousty ovoce a zeleniny, které by si mohla sama vypěstovat na zahradě. Myslíte, že jsou na tom lidé opravdu tak zle, jak kolikrát tvrdí? Je sice pravda, že v roce 1989 nastal převrat, ve kterém byli 17. listopadu středem pozornosti studenti vysokých škol, kteří provedli manifestaci na Václavském náměstí. Poté padl komunistický režim a dochází k nástupu nové vlády. Začíná snaha o vytvoření státu po vzoru západních zemí, navazujícího na tradici první republiky. Rok od roku stoupají ceny výrobků a služeb, státní podniky a pozemky přecházejí do soukromého vlastnictví. Pomalu končí uspěchané 20. století, ve kterém je hlavním cílem společnosti zisk.

Vás ale příliš zisk nezajímal, zaměřoval jste se hlavně na prevenci, možná by Vaše práce pomohla alespoň zdejšími lidem vrátit se k zdravějšímu způsobu života. I tady v Poniklé však už nesedí lékaři s rukama za zády. Jistě by Vás potěšilo, že v loňském roce byla v obci uspořádána sbírka na zakoupení EKG.

Přístroj je v provozu a naše obětavá paní doktorka ho používá nejen k ambulantnímu vyšetření, ale společně se svým manželem (také lékařem) na něm postupně provádějí preventivní prohlídky všech občanů.

Vy jste byl toho názoru, že sklenka alkoholu po obědě je zdravá. Nyní ale spousta lidí požívá alkohol ve větším množství.

Co je však nejsmutnější?! Mezi tou spoustou jsou nezletilé děti, které začínají s alkoholem již v takto raném věku. Cigarety se také staly velkým trendem této doby a přitom to vše jsou ty nejnebezpečnější faktory, které jste při svém výzkumu přímo odsuzoval a považoval je za „zloděje zdraví“ a příčinu vzniku srdečních a cévních onemocnění.

Byl jste známý také svou srdečností, laskavostí, příkladným vztahem k nemocným a obětavým postojem ke všem trpícím. Snažil jste se léčit ze všech sil. Tyto vlastnosti by potřebovalo mnoho dnešních lékařů, které dnes více zajímá výška platu než pacient.

Administrativní stránka jejich práce je sice stále náročnější, díky rychle se měnícím zákonům, ale tuto situaci by šlo řešit i jiným způsobem než stávkováním. Vy jste při svých cestách do zahraničí poznal systém práce lékařů ve vyspělých zemích. I tady byste dnes poradil. Vaše odborná činnost by však byla asi největší pomocí pro náš způsob života. Pevně věřím, že kdybyste byl ještě mezi námi, nezůstal byste lhostejný k dění v dnešní společnosti.

S pozdravem

**Klára Kučerová,
IV. r. ISS**

Z KULTURY

Muzeum

Vyprávění o založení vysokého muzea - V.díl

OSUD EXPONÁTŮ PO NÁVRATU DO VYSOKÉHO N. JIZ.

Po dokončení Národopisné výstavy československé se sbírky vrátily opět do Vysokého nad Jizerou a vystavovatelé přivezli s sebou diplomy a medaile.

Počátkem července roku 1896 byly po městě a okolí vystaveny plakáty, které zvaly občany na národopisnou výstavu do sálu radnice ve Vysokém nad Jizerou. Výstava byla otevřena od 12. července do 9. srpna 1896.

Po skončení výstavy podali František Hanuš a František Rón návrh na založení muzea. Vzhledem k tomu, že nebyla opatřena vhodná místnost, nebyly ani peníze, převzala sbírky do svého vlastnictví obec a všechno bylo uloženo v bednách na půdě. Ke sbírkám byl také vyhotoven částečný inventář.

V roce 1903 byly sbírky zapůjčeny na výstavu Českého severovýchodu do Hořic. Výstavní výbor v Hořicích dal tehdy upravit zvláštní pavilon podle vzoru horské chalupy. I zde se vysoká výstava líbila a organizátoři si

z Hořic přivezli čestný diplom s právem ražení zlaté medaile. V roce 1910 byly na První okresní živnostenské výstavě ve Vysokém nad Jizerou a znovu roku 1924 na Všeživnostenské výstavě v Praze vystaveny pouze cechovní památky. Ani tyto drobné výstavy nebyly stále podnětem pro založení vysokého muzea.

V roce 1923 se pokusili studenti podniknout opět akci k založení muzea.

V roce 1925 se o sbírky zajímalo okresní sdružení agrární mládeže a v roce 1926 chtěla okresní hospodářská záložna zřídit z těchto sbírek muzeum ve své pobočce v Jablonci nad Jizerou.

Městské zastupitelstvo na tyto podněty vůbec nereagovalo.

František Hanuš napsal do Českého lidu (ročník XXX) následující: „Každý, kdo měl zájem o tyto památky, s bolestí sledoval, jak moli je ničí, jak šířána keramika, porcelán, sklo i nádobí cínové a vše, co by se hodilo k obohacení bůhvídekterých muzeí. Po celou dobu mého zasedání v obecním zastupitelstvu oživoval jsem myšlenku na zřízení muzea.“

Byl jsem však z obecního zastupitelství vyřazen a tím byla mně vzata možnost o věcech muzejních sbírek referovati a tak vzdal jsem se již naděje na zbudování muzea ve Vysokém nad Jizerou.“

*Iveta Mečířová-Hásková,
ředitelka*

Závěrečná část příště.

Ještě jednou o kostele

Přátelé,

v listopadovém čísle Větrníku jste si mohli přečíst článek pana administrátora Josefa Mazury, který popisuje opravu kostela sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou. Píše se v něm mimo jiné o udělení příslibené dotace ve výši 250.000,- Kč od Okresního úřadu Semily, referátu kultury. Uvedené informace jsou poněkud zavádějící, a proto je náš povinnost uvést je na pravou míru a osvětlit všem občanům, kterým není osud tohoto kostela lhostejný.

Již od počátku příprav generální opravy na počátku roku 1994 bylo jasné, že suma potřebná na opravu celého kostela se během jednoho roku nesoustředí, i když všechny zainteresované instituce přispějí ze svých rozpočtů na tuto opravu nemalou částkou, dle svých možností. Opravy v roce 1994 probíhaly dle předem stanoveného harmonogramu a v prosinci se mohlo dílo částečně kolaudovat (byla provedena rekonstrukce střechy). V tomto termínu proběhl též kontrolní den, na němž se všichni zúčastnění (i pan administrátor) dohodli, že první opravou, kterou bude nutno provést v roce 1995 (v případě, že budou finanční prostředky) je stažení klenby a její statické zajištění (toto konstatoval i přítomný statik Ing. Charvát). Pan administrátor následně požádal Okresní úřad Semily, referát kultury, o poskytnutí státní

dotace na zachování a obnovu nemovitě kulturní památky dle § 16 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších změn a doplňků.

Okresní úřad v červnu roku 1995 přiznal Římskokatolickému farnímu úřadu Vysoké nad Jizerou s přenesenou správou do Jablonce n. Jiz. státní dotaci ve výši 250.000,-Kč, s určením, že bude dle žádosti a dohody použita na stabilizaci klenby kostela zjednodušeným statickým zajištěním. Poté již nebyl okresní úřad nijak kontaktován.

Začátkem měsíce října t.r. jsme však při náhodné kontrole zjistili, že se na kostele provádí oprava průčelí. Po jednání s panem administrátorem jsme se dozvěděli, že miní naše prostředky použít na tuto část oprav. Ovšem o této změně záměru jsme nebyli nijak informováni, došlo k pochybení. Práce byly zastaveny v době, kdy bylo proinvestováno 150.000,-Kč. Došlo k několika ústním jednáním, byl svolán kontrolní den. Závěr byl takový, že okresní úřad ponížil dotaci na 100.000,- Kč a bylo rozhodnuto o změně užití těchto prostředků.

K výše uvedeným nepříjemnostem nemuselo vůbec dojít, kdybychom byli informováni římskokatolickým úřadem, popř. stavebním dozorem pana administrátora o změně účelu prací.

Vzniklou situaci jsme se snažili lidsky vyřešit, neboť při striktním čtení zákona se dozvíme, že při takovémto nedodržení správního rozhodnutí má být dotace nejenom odejmuta, ale ze

strany místně příslušného orgánu na úseku státní památkové péče mělo být zahájeno řízení o porušení povinnosti, což do srozumitelného jazyka přeloženo je uložení nemalého postihu. O to více nás překvapil a mrzí uvede-
ný článek.

Pana administrátora Mazury si osobně vážím pro jeho entuziasmus a snahu po obnově nejenom duchovní, ale i obnově statků fyzických. Sám jsem člověk věřící, který pravidelně navštěvuje bohoslužby, a proto nechovám k římskokatolické církvi žádnou nenávist (jak by si mohli někteří z vás myslet), ba naopak. Ale musíme si všichni uvědomit, že ve fungujícím právním státě musí dodržovat základní zákonná pravidla každý. To platí i pro všechny náboženské obce.

Za úsek památkové péče na referátu kultury OKÚ Semily,

René Brož

OPĚT NĚCO Z KULTURY ODÍVÁNÍ NAŠICH OTCŮ

Krejzlík a havelok

Jisto je, že v různých dobách nejen dospělí, ale i děti se různě oblekaly. Kdyby moji dětští kamarádi mohli spatřit oblečení dnešních školních dětí, jistě by se značně vyděsili při nejmenším tou pestrout barvou a záplavou různých částí oděvů. Zrovna tak dnešní děti propuknou v smích, když vidí třeba na staré fotografii, jak jsme se strojili my - tehdejší kluci a děvčata - před 90 lety i dříve.

A tak mi napadlo, že by neškodilo něco z toho oblečení zaslých časů zaznamenat dřív, než to docela upadne v zapomenutí. Vystavují se staré židle a lidi to zajímá, zkusme to tedy v jiném oboru.

Tak třeba takový krejzlík. O dívčím krejzlíku se dočtete v historických povídkách a divadlech, ale já mám na mysli krejzlík pro kluky. Za našeho mládí bylo ovšem těžko si představit slušně oblečeného kluka bez krejzlíku. Byl to druh límečku z bílého plátka a tvořil úplně samostatnou část dětského odívání. Nosil se jako závěr na šatech navrchu kolem krku, zpravidla uvázaný na tkaničky. U menších kluků kolem čtyř let býval mírně zvlněný a na vnějším okraji zdobený drobnou kraječkou. U dětí větších byl už tvaru manifestačního a bez krajek, hladký, naškrobený a tvrdě vyžehlený. Byl to víceméně nedělní kus ustrojení a zvlášť na tmavších šatech zářil svou skvělou bělostí. Nelze upřít, že to slušelo a dobře se vždy vyjímalo. Ovšem jen do parády, dělat při tom rybníčky na rynku a stríkat blátem se nedoporučovalo, neboť z toho koukal výprask. Ale na fotografii to dělalo efekt. Pan J. Hladík, první fotoamatér vysoký, chtěl-li nás fotografovat, vždy se předem ptal: „Máte, hoši, čisté krejzlíky?“ A když jsme řekli, že ano, přesvědčil se, jestli nelžem a pak nás vedl do svého ateliéru pod samou střechou domu čp. 126 (dnes obchodní pí. Kašákův a pí Lánské).

Zvláštním kusem oblečení byl v mém mládí havelok. Dnes už se

nenosí, leda ve filmu. Byl to druh svrchníku z dobré soukené látky, který měl přes ramena pelerinu, sahající až do pasu. Myslím, že to byla móda, napodobující kabáty našich buditelů z první poloviny devatenáctého století. Nosil se hlavně na jaře a na podzim a pelerinka chránila do jisté míry před promoknutím. Havelok býval ušitý z dobrého jednobarevného sukna v ukázném tónu. Ve Vysokém, pokud se pamatuji, chodili v havelocích se zvláštní oblíbeností učitelé. Náš tatínek měl havelok barvy hnědé s mírným nádechem do červena, pan učitel Zajíček měl havelok šedé barvy s lehkým nádechem do zelena a největší fešák Honza Soukupů nosil havelok v barvě okru zlatého. Jaký tedy div, že ani já jsem neušel tomuto zlatému hřebu pánské módy, když jsem odcházel na studii. Maminka mi dala u mistra Háška, krejčího, ušít na míru havelok v tónu černošedém. To, že jsem v tom novém haveloku byl také vyfotografován, je zásluhou mého strýce profesora Cetla, manžela maminičky starší sestry Márinky. O některých svátcích jsem jezdil k nim do Turnova na návštěvu. A tak při jedné takové návštěvě vzal strýček své dva syny, Vládu a Mítu i mne, tehdy kvartána reálky, a vedl nás do fotoateliéru. Jistě to nebylo k vůli Cetlovým chlapcům, kteří již předtím byli mnohokrát fotografováni, a tak jsem došel k přesvědčení, že chytrý strýček měl určitou myšlenku. Jakou? Byl jsem asi posledním studentem, který chodil v tom starodávném haveloku z dob Jungmanna

a Šafaříka a strýček si už tenkrát uvědomil, jakou budu mít pěknou originální památku. Za tu podobenu jsem mu dodnes vděčný. Když pak jsem z haveloku povyrosl a rukávy mi byly tuze krátké, zůstal havelok viset na půdě čp. 119 ve Vysokém. Snad to bylo o prázdninách roku 1907.

Mé mamince bylo líto, že by tak kalé sukno měli žrát moli, a proto kabát donesla do stravovny sousedce, která z něj svým klukům přešla nějaká kaťata a říkala, že div divoucí nejsou skoro k roztrhání, ač jinak na těch klucích „vobleky jen hořely.“

Vladimír Pavlík- archiv muzea

Naše zemědělství

Rok 1995 v zemědělství na Vysocku

Pro zemědělství byl rok v podhorské oblasti vcelku příznivý, i když ne bez problémů. Vyznačoval se pozdějším jarem, přívalem deště v červnu, kdy během patnácti minut napršelo 60 mm srážek ve formě deště a krupobití, jež způsobilo velké splachy orné půdy a velké nepříjemnosti ve Tříči, Sklenařicích a na silnici do Stanového. Léto pak pokračovalo extrémně vysokými teplotami a dlouhým obdobím beze srážek. Podzim byl příznivý bez výskytu raných mrazíků a 3. listopadu přišel bez varování do zimy.

Tyto přírodní podmínky ovlivnily práci i výsledky v ZD Horal.

První část senází se nám příliš nepovedla, o čemž se občané přesvědčili v listopadu a na začátku prosince, kdy při zásobování kravinů byl cítit nepříjemný zápach. Větší část senáže je však ve výborné kvalitě, takže se to pozitivně projeví na výsledcích živočišné výroby, jež je v podhorských oblastech hlavním odvětvím zemědělství. V nevyzpytkém čase se podařilo sklízet seno, za což je třeba pochválit pracovníky ZD, kdy seno sklízeli do pozdních nočních hodin. Je třeba, abychom si všichni uvědomili, že zemědělství je potřeba i na horách, protože pomáhá udržovat kulturní ráz krajiny, přitažlivý pro místní občany a rozvíjející se turistiku, jež je v této oblasti velice potřebná. Sklizeň obilí proběhla díky příznivému podzimu též bez větších problémů, takže jsme mohli zabezpečit včas všechny požadavky okolních zemědělců. Sklizeň máku a brambor proběhla rovněž uspokojivě. Za pomoc při sklizni brambor chci tímto poděkovat duchodcům, bez jejichž pomoci bychom práci asi nevdáli. ZD Horal hospodář na 950 ha zemědělské půdy ve Staré Vsi, Vysokém, Tříči, části katastru Jablonce nad Jizerou, ve Sklenařicích, v Pasekách a v letošním roce i na 100 ha ve Stanovém. Z 1 ha jsme sklídili 3,4 t obilí, 20 t brambor, 1 t máku, myslí se samo sebou, že z hektaru oseté plochy. Užitek u dojnic se pohybuje okolo 4400 l, přírůstek u mladého skotu je rovněž dobrý, přes 0,70 kg na kus a den.

Práce v zemědělství způsobuje i určité nepříjemnosti občanům. Nepříjemný zápach, ztráty objemných krmiv na ulicích. Toto se snažíme kompenzovat jarním umytím ulic, prodejem brambor, obilí, cibule a máku. Chtěli jsme prodávat i mléko, to nám však nebylo povoleno. V neposlední řadě zajišťujeme zaměstnání pro 80 občanů.

O dobré pracovníky do živočišné výroby, dílen a na traktory máme stále zájem.

Ing. Josef Soukup

Z HISTORIE dávné i nedávné

Začínáme vyprávění o životě ve Staré Vsi část 1.

Z nejstarší historie víme, že Stará Ves byla pravděpodobně založena už ve 14. stol. za pánů z Valdštejna. Stávala už před vznikem Vysokého. V kronice se píše: „Jméno Vysoká přeneseno as na nové město a část bývalé osady dala si přívlastek Stará ves proti Vysokému městu. Že taková souvislost byla, je vidět v tom, že náves staroveská zabíhá do katastru vysockého (u čp. 1) a naopak vysocká do staroveského. Později obec náležela panství semilskému, jež bylo Albrechtu z Valdštejna odebráno spolu se statkem Navarovem.“

Pamětní kniha obce byla založena 1. srpna 1916 správcem tamější školy Josefem Dlabolou. Poslechněte si některé zajímavé zápisy:

První světová válka

Odchodem značného počtu ku práci nejspokojnějších mužů vyskytly se obavy, která zdárně ukončit žně, provést osevy a práce polní. Na popud pana starosty Václava Večerníka byla zřízena komise, která sledovala polní práce, posílala na hospodářství výpomoc - mohli to být i starší žáci místo školy. Takto si v dobách zlých občané pomáhali, úroda byla sklizena a proveden osev. I přes tato opatření začínali mít lidé strach z hladu, začali horečně nakupovat potraviny, tudíž se zvýšily ceny o 50 až o 100 %. Vláda pak musela stanovit nejvyšší ceny nejdůležitějších potravin. Ani po tomto opatření se situace nelepšila, majetnější hromadili zásoby potravin za účelem pozdější lichvy. Starosta byl nucen provést soupis zásob v domácnostech. Komise také rozhodovala, kolik se má uchovat obilí pro jarní setbu. Pokud obec zásoby nespotebovala, musela přebytky, sice za maximální ceny, prodat strádajícím vesnicím nebo vojsku.

Aby obilím nebylo plýtváno, nařídilo c.k. okresní hejtmánství, aby byl chléb prodáván pouze na poukázky - chlebové lístky. Nejvyšší možná dávka na osobu a den byla 35 kg chleba.

Jaro 1915 bylo neobyčejně suché, sprchlo jen dvakrát, a tak obilí velmi proflálo a mnoho se muselo ještě na

jaře zaorati. Oves na konci června nebyl vyšší než 1 decimetr. Zelí většínou suchem zašlo, sena jen polovic...

Zábavy lidu

Obyvatelé obce byli většinou rolníci a přivydělávali si domácím navlékáním skleněných koral, na časté zábavy nebylo peněz. Za rok se uspořádaly 2 taneční zábavy a 2 nebo 3 plesy, v létě jeden výlet, což obyčejně organizovaly spolky hasičské a hospodářské.

Poslední slavnost před 1.svět. válkou byl župní sjezd hasičů 12. 7. 1914. V době válečné přestaly naprosto všechny zábavy.

Jedině, čeho si lid mohl dopřát, bylo divadlo, a to v nedalekém Vysokém.

Kultura se pěstovala podomácku. Lid skládal válečné písně, např.:

*Již mne nemá žádný rád,
musím se tím světem brát
v cizinu a dálný kraj,
kde jen samý bol a klam.*

*Odvezli nás v cizinu
tam do Bosny na Drinu.
Kamarádi padali,
o pomoc nás volali.*

*Kamaráde rozmilý,
sedni ke mně na chvíli,
vyřídí drahé ženě mé,
že jsem raněn na hlavě.*

Pokračování přístě.

*Z kroniky vybrala
L. Halířová*

Okénko pro podnikatele

*Zrcadlo, zrcadlo pověz ty mi,
která je nejhezčí v celé zemi-
(nebo aspoň ve Vysokém !)*

Jestli se i vy rozhodnete stát se krásnou a žádoucí, řešení je nasnadě. Vyjděte si za novým účesem na malou procházku. Přes vysoké náměstí směrem na Tříč a už se před vámi otevře nádherná panorama Krkonoš, teď zcela bílých a zářících v zimním slunci, s dominantou Kokrháče uprostřed. Už ten pohled vás potěší a osvěží a co teprve až se po malé chvíli octnete tváří v tvář krásné barokní soše sv. Jana, nad jehož hlavou září sedm zlatých hvězd. A to už jste skoro u cíle své přeměny. Ze sloupu se na vás usmívá štít hlásající, že jste před kadeřnictvím Jolany Kozákové.

Zbývá několik kroků a už vás uvítá útulný a teplý a příjemně provoněný interiér s tím kouzelným zrcadlem.

Privítala mě i majitelka salonu a hned jsme se daly do hovoru.

Od kdy je vaše kadeřnictví otevřeno?

Od 2. ledna tohoto roku, dům má číslo 59 a salonek je, jak vidíte, v suterénu se zvláštním vchodem.

Proč jste si vybrala právě toto povolání?

Libily se mi vždycky ženy hezky upravené a učešané.

Kde jste se vyučila?

V Hradci Králové a po vyučení jsem ještě absolvovala dvouleté studium

vlasové kosmetiky také v Hradci. No, a 6 let jsem provozovala praxi v různých kadeřnictvích.

Jaké služby nabízíte?

Dámské kadeřnictví, t.zn. stříhání, barvení, trvalé ondulace, pastelování a melírování. Jezdím i na celostátní semináře do Brna a do Hradce, abych mohla svým zákaznicím poskytnout nejmodernější a nejžádanější účesy.

Pracujete i na objednávky?

Ano, na telefon 593 112

Jaká je otevírací doba?

Po	10 - 18
Út	8 - 17
St	8 - 16
Čt	8 - 17
Pá	8 - 17

V nutných případech i mimo tuto dobu.

Chtěla byste říci něco závěrem?

Jsem šťastná, že mám konečně svou vlastní provozovnu. Práce je zároveň mým koníčkem a přeji si, aby všechny moje zákaznice byly spokojeny.

Rozmlouvala L. Hnyková

SPORT

Z činnosti asociace „Sport pro všechny“

Předškolní děti

Ve středu 20. 12. 1995 se sešly předškolní děti na posledním cvičení v tomto roce. Místo obyčejné cvičební hodiny je v tělocvičně čekalo malé překvapení. Cvičitelky pro ně připra-

vily t. zv. „potrhlou olympiádu“.

Děti závodily v disciplínách jako např. běh k metě v kocouřích botách, či obouvání židle poslepu apod.

Proto si také užily o hodně více legrace než obyčejně.

Tuto vánoční hodinu jsme zakončily poslechem koled a pochutnáním si na sladkém cukroví.

Besídka rychle uběhla a předškoláci se sejdou se svými cvičitelkami hned 3. ledna 1996.

Mladší žákyně

Na naši výzvu, že hledáme cvičitelky a cvičitelky pro děti, se přihlásila Klauddie Blažková. Díky ní mohou tedy mladší žákyně opět cvičit.

Děvčata, vaše cvičení bude od 8.1. 1996 vždy v pondělí od 16.00 hod. v tělocvičně TJ.

A Klauddii přejeme, aby ji práce cvičitelky těšila a aby u ní dlouho vydržela.

Mgr. Edita Vondrová

Kalendář Českého SKI KLUBU Vysoké n. J.

Zimní sezóna 1996 je v plném proudu a Č.S.K. vás chce informovat a zároveň pozvat na bohatou nabídku sportovních a společenských akcí, které pořádá hlavně v areálu Šachty na běžeckých a sjezdových tratích:

6. ledna - Mistrovství Krkonošského svazu lyžařů v běhu na lyžích pro dospělé a veřejný závod dorostu.

20. a 21. ledna budou na sjezdovce v Šachtách závodit předžáci v obřím slalomu z oblasti Krkonoš.

27. ledna - dopoledne Mezižupní závo-

dy žactva - Krkonošská a Jizerská - v běhu na lyžích, (300 závodníků) zároveň obří slalom pro Českou spořitelnu Pardubice, odpoledne běžecké závody pro Českou spoř. Pardubice.

3. a 4. února se uskuteční ve Vysokém nad Jiz. Mistrovství České republiky v běhu na lyžích žáků.

3. února - zároveň na sjezdovce pořádáme závody pro Českou spořitelnu Praha v obřím slalomu.

17. února- ZÁVODY PO STARU a 4. SKIJÁCKÝ BÁL v Krakonoši.

17. února- dopoledne závody Plasticke chirurgie v obřím slalomu.

9. března proběhne v Harrachově Mistrovství světa v letech na lyžích a vysočí rozhodčí a technici budou přítomni.

16. března v Harrachově Hančův memoriál, Mistrovství České republiky v běhu na lyžích na 50 km.

Celý závod zajišťují kompletně rozhodčí z Č.S.K. Vysoké nad Jizerou.

Přijďte se podívat na tyto sportovní akce a zároveň Vás zveme k aktivní návštěvě našich lyžařských areálů v ŠACH-TÁCH.

O kvalitní úpravu sjezdovek se denně stará profesionální tým pracovníků, rovněž běžecké tratě jsou průběžně udržovány pro širokou veřejnost.

*Za Č.S.K. Vysoké nad Jizerou,
M. Morávek*

POZOR!

Zvláště zveme účastníky i diváky na

Závody po staru

konají se dopoledne i odpoledne

17. února

Večer budou zakončeny

4. Skijáckým bálem

v Krakonoši

Antonín Štekr devadesátiletý

Kdyby to nebylo černé na bílém, nikdo by tomu nevěřil. Jezdit v 90 letech na mopedu nebo řídit auto, i když jen do města na nákup, to přece není vůbec obvyklé. Asi to dělají ty naše hory.

Devadesátiletý p. Grosman jezdí na lyžích, třidevadesátiletá paní Patočková navléká korale a teď tu máme devadesátiletého řidiče. Zašla jsem 10.1. 1996 na jeho den D za ním, abych ho trochu vyzpovídala.

1. Kde jste se narodil ?

10. ledna 1906 ve Zlaté Olešnici. Tatínek byl sítář a hostinský. Byla to známá Štekrůva hospoda.

2. Kam jste chodil do školy ?

Pět tříd ve Zlaté Olešnici, 2 roky měšťanské školy v Hamrech a 2 roky měšťanské školy ve Vysokém.

3. Co jste dělal po ukončení školy ?

Nastoupil jsem do učení v tanvaldských strojárnách na 3 roky a stal se strojním zámečnickem. Po vyučení jsem zůstal 1 rok v místě. Pak přišla stávka a všichni byli propuštěni.

4. Co bylo potom ?

Protože stávka byla prohraná, přišla výluka všech zaměstnanců (zaměstnavatel si vybral jen některé pracovníky). Já jsem se prostřednictvím známého dostal do Českomoravské Kolben-Daněk v Praze ve Vysočanech.

5. Jak dlouho jste byl v Praze ?

Pro nedostatek práce jsem byl po roce se všemi mladými propuštěn. Zůstali jen staří pracovníci. Tamní mistr mi zřídil práci jako řidič nákladního automobilu v Zásadě.

6. Co vojna ?

V roce 1926 jsem narukoval do Budějovic k automobilnímu oddílu dělostřelecké jako řidič instruktor. Po roce jsem se vrátil do Olešnice a pracoval opět u bývalého zaměstnavatele v Zásadě.

7. Kdy jste začal sám podnikat ?

V roce 1929 jsem se osamostatnil jako autodopravce ve Vysokém.

Společníkem mi byl olešnický Adolf Berka. Měli jsme nákladní i osobní autodopravu. V tomto roce se začal stavět vysoký vodovod a já jsem se přihlásil do konkurzu údržbáře. Byl jsem přijat a tuto práci jsem dělal 30 let.

V roce 1931 jsem se oženil a mám dceru Helenku.

Ten rok jsme si k naší autodopravě zařídili ještě opravárenskou dílnu a garáž.

8. Co společenský život ?

Stal jsem se členem SOKOLA a sboru dobrovolných hasičů.

9. Co divadlo ?

Jsem doposud členem Krakonoše a býval jsem aktivním hercem, protože jsem měl dobrý tenor, hrál a zpíval jsem i ve všech operetách hraných ve Vysokém.

10. Měl jste nebo máte ještě jiné zájmy?

Od dětských let jsem měl rád myslivost a celý život ji provozoval. Dodnes mám lovecký lístek.

11. Auta byla vaše láska. Jak je to dnes?

Řidičský průkaz mám od r. 1924 až do dnešních dnů.

12. Jak to bylo s vaší živností v padesátých letech ?

V r. 1956 mně byl odebrán živnostenský list a nastoupil jsem k původnímu řemeslu do vysoké tkalcovny. Tam jsem byl až do důchodu a ještě asi 5 let jsem pracoval navíc.

13. Jak jste byl v továrně spokojen?

Protože mne strojařina vždycky bavila, provedl jsem tam mnoho různých drobných zlepšovacích návrhů na strojích.

14. A jak je to dnes v devadesátých letech?

Dodnes mě to baví a co mohu, opravím. Od aut až po klukovské koloběžky.

Děkuji za rozhovor a do dalších let do stovky přeji jménem svým a celé redakce dobré zdraví a stálý elán do práce.

Ptala se J. Doubalíková

Společenská kronika

Svatby

V kostele církve Československé- husitské ve Vysokém nad Jizerou dne 16.12. 1995 uzavřeli manželství **Vlasta Kozáková** z Vysokého nad Jizerou a **Vladimír Fidler** z Roudnice nad Labem

Přejeme manželům dlouhou společnou cestu životem !

Životní jubilea oslavili

Třic

17.1. Blažena Hančová 73 let

1.1. Zdenka Novotná 79 let

8.1. Čestmír Slavík 71 let

Sklenářce

17.1. Ludmila Habová 83 let

28.1. Ladislav Metelka 73 let

1.1. Josef Opřátka 72 let

28.1. Marian Stochel 75 let

Vysoké nad Jizerou

22.1. Karel Bartoníček 72 let

26.1. Marie Bartoníčková 84 let

10.1. Jaroslava Francová 74 let

16.1. Ludmila Hájková 74 let

28.1. Josef Hásek 82 let

6.1. Marie Metelková 95 let

29.1. Jarmila Patočková 73 let

10.1. Hana Šírová 70 let

10.1. Antonín Štekr 90 let

Do dalších let přejeme pevné zdraví a dobrou pohodu !

Úmrtí

15. prosince 1995 zemřela jedna z nejstarších členek Krakonoše Marie Patočková ve věku 82 let

Čest její památce !